

En Joseph de Margarit.

Justum et tenacem

I.

Deu anys ja durar la guerra
per las llibertats y'ls furs,
morí en Ramari y en Clàris,
los mes braus ja eran cayguts,
de la gran nissaga d'heroes
no n' restava sino un,
era en Margarit y Oriure
heren de tot, en bon punt....

Las vilas son enrruinadas
y'ls sometents son venuts,
mes al cor de Catalunya
encara la sauch rebull....
y'ls mes fermes aban bandera
de Barcelona en los murs.

Castellans los de castella,
si l' pit no teniu poruch,
si sou lleons, acosteushi
que sentireu la ferim;
vingan peons á rengleras,
vinga l'exercit tot junt,

la primera canonada
tot espetegant retruny.....
L'exercit del rey la volta,
y la escomiet ab enuig,
y sempre al peu las murallas
queda xafat y venut,
Com las onas furivas
que s'estellan fent branulls.....

Mes, la ciutat alenava
de la peste l' baf impur,
pels carrers l'herba creixia
com en lo camp dels difunts,
y tot groch, dalt la muralla
recolhantse en l'arcabús,
lo soldat vell defallia,
la boyra entelant sos ulls,
mortalla que s'era estesa
de Barcelona al demunt.

Vestit ab negres gramallas
lo consell tingué un ajust,
pobre, sola y abatuda
la ciutat obrí sos murs....

— Ja seguiré fent la guerra,
en que sia, no mes que un...
no m'espanta l'rey ni el poble,
jo no vull esser perjur....

Fresca encara era la tinta,
 no be feya prop d'un any
 que Barcelona s' rendia
 y eran firmadas las paus;
 quan a' la batalla de Trausa,
 contra l' rey en Felip quart,
 d'en Hocquincurt y en Dadena,
 francesos y catalans,
 lo gran exercit entrava
 ab en Margarit devant.

A guerra entrant per las vilas,
 deixava un requer de sauch.
 a' la plana de Girona
 arreu segavan los camps,
 recullint blats y civadas
 sentint troná l' temporal;
 a' las armas Barcelona,
 ben barrats tots los portals,
 fogueras de nit lluhian
 de sas montanyas a' dalt....

Ben quedá bona memoria
 d'en Margarit d' Ampurdá.
 Avant d' Espanya ab la vergonya
 negociaren la pau,

Nota.

L'assumpto del present romans, rigurosament
historich, es una de las mes grans paginas de gloria de
nuestra comarca;
eu Joseph ~~Margarit~~ Margarit y Diure o Joseph de Diure y
Margarit segons altres, fill del castell d'Estuporda, hermita
també del Bremez a un quart de la vila de La Bisbal, es després
d'eu Claris, l'heroe mes gran de la guerra dels segadors:
de 1640 a 1659.

no volgué entrar a Catalunya,
tot sol com un renegat,
— Si es un crim tenir constància,
sols Deu me pot perdonar...
Y malaltís d'aurogansa,
com l'esperver aixelat
que aixeca la vista enlayre
y mira 'ls núvols volar,
volent morir en la cambra
la mes alta del palau,
desde allá, molt lluny, ugentre
las montanyas d'Empurdá...
— Catalunya, ... Catalunya,
per tu es mon derrre'afany,
al morir, te veig esclava
y jo no t' puch deslliurar!
... enrere ... porteu mas armas
jo no... Clairis... jo, ... jamay...!

Bagur y Setembre 1873.